

Nr 88.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 12 kap. 3 § i lagen den 27 juni 1924 (nr 320) om förmynderskap m. m.; given Stockholms slott den 8 februari 1929.

Under åberopande av bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1) lag om ändrad lydelse av 12 kap. 3 § i lagen den 27 juni 1924 (nr 320) om förmynderskap;

2) lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 1 juli 1898 (nr 68, sid. 1), innefattande vissa bestämmelser om beräkning av strafftid; samt

3) lag om ändrad lydelse av 4 § i lagen den 27 juni 1902 (nr 72, sid. 3) angående verkställighet av domstols förordnande om tvångsupfostran.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Georg Bismark.

Förslag

till

Lag om ändrad lydelse av 12 kap. 3 § i lagen den 27 juni 1924 (nr 320) om förmynderskap.

Härigenom förordnas, att 12 kap. 3 § i lagen den 27 juni 1924 om förmynderskap skall i nedan intagna del erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Ansökan om omyndighetsförklaring må göras, förutom av den, som avses med ansökningen, jämväl av hans make och närmaste fränder, så ock av överförmyndaren samt i fall, varom i 1 kap. 3 § sägs, av förmyndaren. Sinnessjuk, som är för vård intagen å sinnessjukhus, må ock förklaras omyndig på anmälan av den, som enligt bestämmelser, vilka meddelas av Konungen, äger att beträffande där intagen göra sådan anmälan.

Omyndighetsförklarings — — — — — förmyndare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1931.

Förslag

till

Lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 1 juli 1898 (nr 68, sid. 1), innefattande vissa bestämmelser om beräkning av strafftid.

Härigenom förordnas, att 3 § i lagen den 1 juli 1898, innefattande vissa bestämmelser om beräkning av strafftid, skall erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Vällar den, som skall undergå straffarbete eller fängelsestraff, genom rymning eller annorledes själv hinder emot intagandet i straffanstalt eller avbrott i straffets verkställighet, eller uppkommer sådant hinder eller avbrott därigenom, att den dömdes intages å sjukvårdsinrättning, som ej står under fångvårdsstyrelsens inseende, må ej den tid, varunder hindret eller avbrottet äger rum, i strafftiden inräknas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1931.

Förslag

till

Lag om ändrad lydelse av 4 § i lagen den 27 juni 1902 (nr 72, sid. 3) angående verkställighet av domstols förordnande om tvångsuppfostran.

Härigenom förordnas, att 4 § i lagen den 27 juni 1902 angående verkställighet av domstols förordnande om tvångsuppfostran, vilket lagrum ändrats genom lag den 7 maj 1917 (nr 184), skall i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

4 §.

Har — — — — — samtycker.

Då — — — — — föranleder.

Bliver elev sjuk och kan han ej å anstalten erhålla erforderlig vård, må styrelsen draga försorg om hans intagande å sjukvårdsinrättning, där han kan åtnjuta sådan vård. Kvinnlig elev, som befinnes vara havande, äger styrelsen överlämna till enskilt hem eller inrättning, där lämplig vård kan beredas. Föreligger anledning att, i enlighet med vad särskilt finnes stadgat, låta elev för observation intagas å sinnessjukhus, har styrelsen att därom föranstalta.

Över — — — — — polismyndighet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1931.

---

*Utdrag av protokollet över justitiedepartements-
ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i stats-
rådet å Stockholms slott den 24 november 1928.*

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDAVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bissmark, anför efter gemensam beredning med chefen för socialdepartementet:

På föredragning av chefen för socialdepartementet har förut i dag lagrådets yttrande för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtats över förslag till lag om sinnessjuka och om undersökning angående sinnesbeskaffenhet jämte ett annat därmed sammanhängande lagförslag.

Ett godtagande av förstnämnda lagförslag lär nödvändiggöra vissa ändringar i lagar, vilka utfärdats på föredragning av chefen för justitiedepartementet. Förslag till sådana lagändringar hava framlagts i ett av 1926 års sinnessjuksakkunniga den 2 juni 1927 avgivet betänkande, som ligger till grund jämväl för de till lagrådet remitterade förslagen (Statens offentliga utredningar 1927: 10).

Beträffande tillkomsten av nämnda betänkande samt rörande däröver avgivna yttranden får jag hänvisa till vad chefen för socialdepartementet yttrat vid sin nyssberörda föredragning.

De av 1926 års sinnessjuksakkunniga utarbetade förslag, varom nu är fråga, utgöras av förslag till

1) lag om ändrad lydelse av 12 kap. 3 § i lagen den 27 juni 1924 om förmynderskap;

2) lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 1 juli 1898, innefattande vissa bestämmelser om beräkning av strafftid; samt

3) lag om ändrad lydelse av 4 § i lagen den 27 juni 1902 angående verkställighet av domstols förordnande om tvångsuppfostran.

Vad angår *förslaget till lag om ändrad lydelse av 12 kap. 3 § i lagen den 27 juni 1924 om förmynderskap* må till en början erinras om att enligt detta lagrum i dess nuvarande lydelse ansökan om omyndighetsförklaring kan göras förutom av den, som avses med ansökningen, av hans make och närmaste fränder samt av överförmyndaren och, där fråga är om underårig, hans förmyndare. Därjämte innehåller lagrummet föreskrift om att sinnessjuk, som åtnjuter vård å allmän sinnessjukanstalt, må förklaras omyndig på anmälan av anstaltens styrelse.

Med allmänna sinnessjukanstalter lära avses statens hospital och asyler samt sinnessjukanstalter, som drivas av landsting eller kommun. Beträffande

hospital stadgas i § 36 i stadgan den 14 juni 1901 angående sinnessjuka, att anmälan, som nyss nämnts, skall göras av direktionen på framställning av överläkaren. Vad angår anstalter, som drivas av landsting eller kommun, finnas bestämmelser meddelade allenast beträffande dels enligt § 4 i lasarettstadgan den 18 oktober 1901 inrättade lasarettavdelningar för tillfällig vård av sinnessjuka och dels kommunala sinnessjukanstalter, som avses i 40 § 2 mom. i lagen den 14 juni 1918 om fattigvården. För lasarettavdelning utgöres styrelsen, i den mån ej särskild bestämmelse meddelats av Kungl. Maj:t, av lasarettledningen. För kommunal sinnessjukanstalt av nyssberört slag kan särskild styrelse tillsättas; har det ej skett, torde ledningen av anstalten tillkomma vederbörande fattigvårdsstyrelse. I stället för lasarettavdelning kan särskild upptagningsanstalt anordnas för tillfällig vård av sinnessjuka. Upptagningsanstalt handhaves enligt bestämmelser, som av Kungl. Maj:t meddelats; såsom regel är sådan anstalt förlagd till hospital och underställd vederbörande hospitalsdirektion. Från och med den 1 januari 1929 skall lasarettstadgan ersättas av lagen den 22 juni 1928 om vissa av landsting eller kommun drivna sjukhus samt sjukhusstadgan av samma dag. I de avseenden, som i det föregående berörts, skola enligt 8, 22 och 24 §§ i sagda lag enahanda bestämmelser som nu gälla.

Enligt 4 § första stycket i det till lagrådet remitterade förslaget till lag om sinnessjuka och om undersökning angående sinnesbeskaffenhet förstås med sinnessjukhus för vård av sinnessjuka avsedd sjukvårdsanstalt, som tillhör staten eller blivit såsom sinnessjukhus godkänd i den ordning, Konungen bestämmer. Sinnessjukhus må inrättas såsom avdelning av fattigvårdsanstalt eller av sjukvårdsanstalt, som är avsedd jämväl för andra sjuka. Vid sinnessjukhus skall finnas en för sjukvården därstädes ansvarig läkare (sjukvårdsläkare). Beträffande sinnessjukas intagande och utskrivning från sinnessjukhus meddelas för samtliga sinnessjukhus gemensamma regler.

I nu ifrågavarande lagförslag hava de sakkunniga föreslagit, att gällande bestämmelser angående omyndighetsförklaring på anmälan av allmän sinnessjukanstalts styrelse skola ersättas med föreskrift om att sinnessjuk, som är för vård intagen å sinnessjukhus, må förklaras omyndig på anmälan av den, som enligt bestämmelser, vilka meddelas av Konungen, äger att göra sådan anmälan.

1927 års
förslag.

Till motivering av sitt förslag hava de sakkunniga anfört:

»Då med den av förevarande sakkunniga föreslagna lagstiftningen de enskilda sinnessjukhus, som må kunna finnas vid sidan av de statliga och de kommunala, icke intaga någon annan ställning i förhållande till de sjuka än dessa sjukhus, torde möjlighet böra beredas vederbörande sjukhusfunktionär vid enskilt sjukhus att påkalla omyndighetsförklaring. Däremot synes icke lagen om förmynderskap vara rätta platsen för att fastslå, vem som — vare sig det är fråga om patient vid allmänt sinnessjukhus eller det är fråga om patient vid enskilt sådant sjukhus — bör äga att göra ifrågavarande anmälan, utan torde bestämmelse därom böra inflyta i de administrativa författningar, som skola reglera organisationen av de olika slagen av sinnessjukhus. Vidare synes det lämpligt att anknyta förmynderskapslagens terminologi till sinnessjuklagstiftningens genom att utbyta uttrycket 'vårdas å ..... sinnessjukanstalt' mot 'är för vård intagen å sinnessjukhus'».

I anslutning till vad sålunda anförts hava de sakkunniga i ett av dem i betänkande den 23 juni 1928 (Statens offentliga utredningar 1928: 18) framlagt förslag till stadga angående sinnessjukvården i riket upptagit bestämmelser om vem som äger att för de olika sinnessjukhusen göra anmälan i omförmält syfte. Enligt 72 § i nämnda förslag, till vilket Kungl. Maj:t emellertid ännu icke tagit slutlig ståndpunkt, skall i fråga om statens sinnessjukhus — vid dessa benämnas sjukvårdsläkaren överläkare — anmälan, som avses i förevarande lagförslag, göras av denne. Sådan anmälan skall dock göras endast om behov av förmyndare förefinnes samt anledning ej finnes till antagande att omedelbar framställning om omyndighetsförklaring kommer att göras av någon därtill berättigad. För kommunalt sinnessjukhus, varmed förstås sinnessjukhus, för vars driftkostnad kommun, landsting eller sammanslutning, vari kommun eller landsting deltagar, helt eller till viss kvotdel i sista hand ansvarar, skall enligt 101 § i stadgeförslaget nu avsedd anmälan likaledes göras av sjukvårdsläkaren; dock att om sjukhuset är anordnat vid fattigvårdsanstalt, ifrågavarande funktion enligt stadgeförslagets 102 § skall tillkomma ordföranden i fattigvårdsstyrelsen. Vid enskilt sinnessjukhus skall enligt 111 § i stadgeförslaget berörda anmälan ankomma på sjukvårdsläkaren.

Yttrandena
över 1927 års
förslag.

I de över 1927 års förslag avgivna yttrandena har någon anmärkning mot förevarande lagförslag icke framställts.

Förslaget till lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 1 juli 1898, innefattande vissa bestämmelser om beräkning av strafftid, är föranlett av innehållet i 48 § i förslaget till lag om sinnessjuka och om undersökning angående sinnesskaffenhet. Enligt sistnämnda paragraf skall, om någon, som är intagen å förvaringsanstalt för förminskat tillräkneliga förbrytare, befinnes lida av sinnessjukdom eller anledning finnes att hos sådan förmoda dylik sjukdom, den intagne för vård eller observation intagas å sinnessjukavdelning, tillhörande fångvården. Detsamma skall gälla om den, som är intagen å interneringsanstalt för återfallsförbrytare.

1927 års
förslag.

Med förevarande förslag åsyftas sådan ändring i gällande bestämmelser, att vistelsen å sinnessjukavdelningen icke avräknas å förvarings-, respektive interneringstiden.

Till motivering av sitt förslag hava de sakkunniga anført:

»I enlighet med lagar den 22 april 1927 skola i framtiden finnas anstalter för förvaring av förminskat tillräkneliga förbrytare och för internering av återfallsförbrytare. Det bör därför tagas under övervägande, huru förfaras bör, om å sådan anstalt intagen blir sinnessjuk eller misstanke därom uppkommer. Medan man i propositionen i ämnet utgår ifrån, att möjligheterna att bereda psykiskt abnorm lämplig vård icke äro mindre inom interneringsanstalt — förvaringsanstalten är ju avsedd för sådana — än inom straffanstalt, lämnas frågan om behandling av de å anstalterna förefintliga sinnessjuka öppen. Enligt de sakkunnigas åsikt bör här möjlighet beredas att överflytta de sinnessjuka till fångvårdens sinnessjukavdelningar liksom att där för observation intaga för sinnessjukdom misstänkta. Skälet härför är, att dessa brottslingar icke torde böra överflyttas till de vanliga sinnessjukhusen

och att det skulle innefatta en besparing för statsverket att kunna utnyttja fångvårdens sinnessjukavdelningar även för nämnda anstalters sinnessjuka. En förutsättning för en sådan anordning torde emellertid vara, att den tid, som de sjuke tillbringa å sinnessjukavdelning, får inräknas i förvarings-, resp. interneringstid. Huruvida detta med nuvarande bestämmelser är möjligt, torde vara tvivelaktigt. Lagen om förvaring av förminskat tillräkneliga förbrytare stadgar i 7 §, att vid beräkning av minsta tid för förvaring skola tillämpas de grunder, som gälla för beräkning av strafftid. Enahanda regel gäller enligt 14 § i lagen om internering av återfallsförbrytare vid beräkning av interneringstid. I fråga om beräkning av strafftid stadgas åter i 3 § i lagen den 1 juli 1898 innefattande vissa bestämmelser om beräkning av strafftid, att i strafftid ej skall inräknas tid, då straffet hindras eller avbrytes genom att den dömda intages 'å sjukvårdsinrättning utom straffanstalten'. Ordalagen i sistnämnda lag torde således närmast leda till, att tid för vistelse å sjukvårdsinrättning utom förvarings-, resp. interneringsanstalten icke får inräknas. Sakens natur synes emellertid kräva, att inräkning får ske, och möjligt är, att man i framtiden med hänsyn härtill skulle känna sig benägen för en sådan tolkning. De sakkunniga hava emellertid ansett vara att föredraga att genom en ändring i ifrågavarande stadgande undanröja varje tvekan.

Ej heller mot detta förslag har någon anmärkning framställts i de av-
givna yttrandena.

Yttranden
öfver 1927
års förslag.

Jag kommer slutligen till *förslaget till lag om ändrad lydelse av 4 § i lagen den 27 juni 1902 angående verkställighet av domstols förordnande om tvångsuppfostran.*

Enligt 33 § i förslaget till lag om sinnessjuka och om undersökning angående sinnesbeskaffenhet, jämförd med 7 och 28 §§ i samma lagförslag, kan den, som är intagen å någon av närmare angivna tvångsanstalter, bland andra allmän uppfostringsanstalt, under vissa förutsättningar för observation intagas å sinnessjukhus. Dessa förutsättningar äro, att den å anstalten intagne uppenbarligen är farlig för annans personliga säkerhet eller eget liv samt att anledning är att förmoda, att han är sinnessjuk eller sinnesslö. Om intagningen har den, som enligt gällande föreskrifter har inseende över anstalten, att föranstalta. Befinnes vid observationen, att den intagne är i behov av vård å sinnessjukhus, skall han för vård kvarstanna å sinnessjukhuset; i annat fall återföres han till anstalten. Kostnaden för vistelsen å sinnessjukhuset skall enligt 37 § i förslaget, därest observationen leder till att den intagne förklaras skola för vård kvarstanna å sinnessjukhuset, gäldas på samma sätt som kostnaden för vård; i annat fall bestrides kostnaden av staten. Beträffande kostnaden för vård gäller åter enligt 15 § principiellt, att densamma skall gäldas av den intagne; har sådan betalning erlagts av annan, är denne berättigad att, i den mån han ej själv på grund av åtagande eller eljest skall svara därför, utfå gottgörelse av den intagne.

Enligt 4 § 3 mom. i lagen angående verkställighet av domstols förordnande om tvångsuppfostran äger styrelse för allmän uppfostringsanstalt bland annat att — om elev blir sjuk och ej kan å anstalten erhålla erforderlig vård — föranstalta om hans intagande å sjukvårdsinrättning. 10 § i

samma lag innehåller, att sådan anstalt äger att för elevs vård och underhåll av elevens egna medel eller hos hans föräldrar uttaga gottgörelse intill ett belopp av 40 öre för varje dag eleven vårdats vid anstalten eller utom anstalten på grund av åtgärd enligt 4 § 3 mom.

1927 års
förslag.

Förevarande förslag innehåller, att i berörda 4 § 3 mom. i lagen om verkställighet av domstols förordnande om tvångsuppfostran skall upptagas en föreskrift, enligt vilken styrelse för allmän uppfostringsanstalt äger att föranstalta om elevs intagande å sinnessjukhus för observation.

I sin motivering hava de sakkunniga anfört bland annat:

Tvångsanstalt vore, därest den intagne överflyttades till sinnessjukhus utan att utskrivras från anstalten, i förhållande till den intagne pliktig att betala avgifterna å sjukhuset. I enlighet därmed borde tillses, att de särskilda bestämmelserna för ifrågavarande anstalter icke lade hinder i vägen för att observation i kostnadsavseende likställdes med vård. För sådant ändamål vore det nödvändigt att ändra stadgandet i 4 § 3 mom. i lagen angående verkställighet av förordnande om tvångsuppfostran. En sådan ändring syntes erforderlig jämväl för att fastslå, att det vore på uppfostringsanstaltens styrelse det ankomme att påkalla intagning för observation.

Yttranden
över 1927
års förslag.

I de avgivna yttrandena har mot förevarande förslag ej förekommit anmärkning i vidare mån än att *medicinalstyrelsen*, som avstyrkt bestämmelsen i 33 § i förslaget till lag om vård av sinnessjuka och om undersökning angående sinnesbeskaffenhet, på grund därav avstyrkt jämväl förevarande förslag.

Departements-
chefen.

För min del har jag icke funnit någon saklig erinran mot de ifrågavarande lagförslagen. Vissa redaktionella jämkningar hava däremot synts mig böra vidtagas. Då den föreslagna lagen om sinnessjuka och om undersökning angående sinnesbeskaffenhet föreslagits skola träda i kraft den 1 januari 1931, torde jämväl de här föreslagna lagarna böra träda i kraft å nämnda dag.

Föredraganden uppläser härefter ifrågavarande lagförslag, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, samt hemställer, att lagrådets yttrande över förslagen måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

Bilaga.

Förslag

till

**Lag om ändrad lydelse av 12 kap. 3 § i lagen den 27 juni 1924 (nr 320)
om förmynderskap.**

Härigenom förordnas, att 12 kap. 3 § i lagen den 27 juni 1924 om förmynderskap skall i nedan intagna del erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Ansökan om omyndighetsförklaring må göras, förutom av den, som avses med ansökningen, jämväl av hans make och närmaste fränder, så ock av överförmyndaren samt i fall, varom i 1 kap. 3 § sägs, av förmyndaren. Sinnessjuk, som är för vård intagen å sinnessjukhus, må ock förklaras omyndig på anmälan av den, som enligt bestämmelser, vilka meddelas av Konungen, äger att, vad angår å sinnessjukhuset intagna, göra sådan anmälan.

Omyndighetsförklarings — — — — förmyndare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1931.

Förslag

till

**Lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 1 juli 1898 (nr 68, sid. 1),
innefattande vissa bestämmelser om beräkning av strafftid.**

Härigenom förordnas, att 3 § i lagen den 1 juli 1898, innefattande vissa bestämmelser om beräkning av strafftid, skall erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Vållar den, som skall undergå straffarbete eller fängelsestraff, genom rymning eller annorledes själv hinder emot intagandet i straffanstalt eller avbrott i straffets verkställighet, eller uppkommer sådant hinder eller avbrott därigenom, att den dömda intages å sjukvårdsinrättning, som ej står under fängvårdsstyrelsens inseende, må ej den tid, varunder hindret eller avbrottet äger rum, i strafftiden inräknas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1931.

Förslag

till

Lag om ändrad lydelse av 4 § i lagen den 27 juni 1902 (nr 72, sid. 3) angående verkställighet av domstols förordnande om tvångsuppfostran.

Härigenom förordnas, att 4 § i lagen den 27 juni 1902 angående verkställighet av domstols förordnande om tvångsuppfostran, vilket lagrum ändrats genom lag den 7 maj 1917 (nr 184), skall i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

4 §.

Har — — — — — samtycker.

Då — — — — — föranleder.

Bliver elev sjuk och kan han ej å anstalten erhålla erforderlig vård, må styrelsen draga försorg om hans intagande å sjukvårdsinrättning, där han kan åtnjuta sådan vård. Kvinnlig elev, som befinnes vara havande, äger styrelsen överlämna till enskilt hem eller inrättning, där lämplig vård kan beredas. Föreligger anledning att, i enlighet med vad särskilt finnes stadgat, låta elev för observation intagas å sinnessjukhus, har styrelsen att därom föranstalta.

Över — — — — — polismyndighet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1931.

---

*Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts
lagråd den 25 januari 1929.*

N ä r v a r a n d e:

justitieråden STENBERG,
APPELBERG,
TISELIUS,
regeringsrådet SÖDERWALL.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 24 november 1928, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets yttrande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas över upprättade förslag till

1) lag om ändrad lydelse av 12 kap. 3 § i lagen den 27 juni 1924 (nr 320) om förmynderskap,

2) lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 1 juli 1898 (nr 68, sid. 1), innefattande vissa bestämmelser om beräkning av strafftid, och

3) lag om ändrad lydelse av 4 § i lagen den 27 juni 1902 (nr 72, sid. 3) angående verkställighet av domstols förordnande om tvångsuppföstran.

Förslagen, som finnas bilagda detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av revisionssekreteraren Sven Lawski.

Lagrådet lämnade förslagen utan anmärkning.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartements-
ärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kron-
prinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den
8 februari 1929.*

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDAVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bissmark, anmäler efter gemensam beredning med chefen för socialdepartementet lagrådets den 25 januari 1929 avgivna yttrande över de den 24 november 1928 till lagrådet remitterade förslagen till

1) lag om ändrad lydelse av 12 kap. 3 § i lagen den 27 juni 1924 (nr 320) om förmynderskap,

2) lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 1 juli 1898 (nr 68, sid. 1), innefattande vissa bestämmelser om beräkning av strafftid, och

3) lag om ändrad lydelse av 4 § i lagen den 27 juni 1902 (nr 72, sid. 3) angående verkställighet av domstols förordnande om tvångsuppfostran.

Föredraganden hemställer att förslagen, som av lagrådet lämnats utan anmärkning, måtte efter en av honom i det förstnämnda förslaget vidtagen redaktionell jämkning, jämlikt § 87 regeringsformen, genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

N. Cervin.